

σου τὸ λέει βασιλέψ κι ἄλλοτε βασιλέψ· ὁ ἄλλος τὸ γαμβρός σου τὸ προσφέρνει πάντα γαμβρός, ὅπως τὸ λέει ὁ λαός μας· ὁ ἄλλος κλαίει μὴ μπορῶντας, μὴ ὅλη τὴν καλή του θέληση νὰ διαβάσῃ τὰ περίφημα : τὸν σθεναρόν, εὐπεπτος, εὐθραυστος, φάρυγξ μου κ.τ.τ. Καὶ καταλαβαίνετε τὸν κόπο, τὴ θλίψη, τὴν ἀπελπισιὰ καὶ τὸ μαρκασιὸ τῶν παιδιῶ μας μπροστὰ στὴν ἀδυσώπητη ἐπιμονή μας νὰ συνειθίσουμε τὴ γλώσσα τους, καλὰ καὶ σώνει, στὴν ψεύτικη καὶ βάρβαρη αὐτὴν προφορὰ τῆς καθαρεύουσας.

Καὶ σύγκαιρα μὲ τὴ διδασκαλίαν τῶ γραμματικῶν καὶ τῆς πρώτης ἀνάγνωσις ἀρχινᾷ ἡ μονότονη κ' ἐπίπονη λεξιμάθεια, πού ξαπλώνεται σ' ὅλα τὰ χρόνια τῆς ἐκπαίδεψής μας, ἡ λεξιμάθεια πού εἶναι τὸ μοναχὸ κέντρο πού γύρω-γύρω του στρέφεται ὅλη ἡ σχολικὴ ἐργασία μας, ἡ ξερὴ λεξιμάθεια πού λογαριάζεται ἀκόμα κι ἀπὸ τοὺς πιδ φρόνιμους μας—ἄλλοι!—ὡς μόνος σκοπὸς τοῦ σχολείου. Φυλομετρῶ αὐτὴ τὴ στιγμή ἐν' Ἀρραβητάρει ἀπὸ τὰ πιδ συνειθισμένα καὶ σ' ἐφτὰ μονάχα φύλλα ἀπαντῶ αὐτὲς τίς ὅλας-διόλου ἄγνωστες λέξεις, πού τὸ παιδάκι θέλοντας καὶ μὴ, μπορῶντας καὶ μὴ, εἶναι ὑποχρεωμένο νὰ μάθῃ τὴ σημασία τους καὶ νὰ ξερῇ νὰ τίς ἐξηγήσῃ : ἰα, ὦξ, ὕς, ὦξ, ναός, κύων, ταῶς, ὦτα, θύρα, γαλῆ, ροδῆ, δόρυ, κυψέλη, ξίφη, ἀξίνη, ἀγέλη, ξιφίας, μύες, ὕγιής, ταχέως, ἀήρ, ἰεραξ, χάνδαξ, μέλας, βῆξ, μύκης, νήσσα, τάπης, ἀλώπηξ, κατηφής, νάρθηξ, καρφίς, πεδιάς, παρήλη, πάσης, παγίς, κηκίς, σίκκις, τέρψις, καρίς, κίσα, ὄλος κ.τ.λ. Λογαριάζετε πόσο φοβερὸ εἶναι. Καὶ φανταστῆτε σὲ τί θέση βρίσκεται ὁ δάσκαλος, ὅσο καλὴ θέληση κι ὅσην ὄρεξη κι ἂν ἔχῃ, σὺν ὑποχρεῶνεται σὲ μιὰ τοῦ Ἀρραβητάρειου σελίδα, πού εἶναι ἀνάγκη νὰ τὴν κἀνῃ ἕνα μάθημα γιὰ νὰ προφτάξῃ νὰ διδάξῃ τὴν ὅλην του, νὰ ἐξηγήσῃ καὶ νὰ ἀναγκάσῃ παιδιὰ ἐξῆς χρονῶν νὰ μάθουν δεκεφετὰ ἄγνωστες λέξεις (κ. Ἀλφάβ. Ἀ. Ἀράπη, Κων]πολις, 1907, σελ. 86 : καγγαζῶ, ἔγγελος, ἀγγόνη, συγχαίρω, φονεύς, ἰχθύς, λόγγη, συνάγγη, φάραγγξ, εὐσπλαγγνος, φάλαγγξ, λάρυγγξ, ἔντομον, σάλπιγγξ, φάρυγγξ, σφίγγξ, πλάστιγγξ).

Τὴν ἐποχὴ πού θὰ διδάσκαμε στὰ παιδιὰ μας μὲ ζωντανὰ λόγια στὴ δική τους φτογγολογία καὶ σὲ γνωστὲς ἀπῶνα λέξεις καὶ φράσεις καὶ σὲ τυπικὸ καὶ συνταχτικὸ τῆς μητρικῆς τους γλώσσας τὰ γράμματα καὶ τὴν ἀνάγνωσι καὶ θὰ δινάμε, ὅπως ἀπαιτεῖ ἡ παιδαγωγία κι ὅπως κάνουν ὅλα τὰ ζωντανὰ ἔθνη, δύναμη καὶ πλάτος κ' ἔχταση στὸ πραγματοποιηστικὸ μέρος, πού ζυπνᾷ τὴν αὐτενέργεια κ' ἐξεγείρει τὸ παρατηρητικὸ καὶ προκαλεῖ τὸ διαφέρο κι ἀργότερα τὴν ἀκοίμητη κλίση καὶ δυναμώνει τὴν κρίση καὶ βάνει γερὰ τὰ θεμέλια τῶν παραστάσεων πού ἀπάνω τους θὰ στηριχτοῦνε ἀργότερα οἱ γνώσεις τῆς ζωῆς κ' οἱ Ἐπιστῆμες, καὶ γεννᾷ τὴ φιλομάθεια, πού κατὰ τὸ J. Lubbock, εἶναι προτιμότερη κι ἀπὸ τὴ μάθησι, ἐμεῖς ζοδεύουμε τὸν καιρὸ μας, σάμπως ὑποταγμένοι τελειωτικὰ σὲ κάποια μοιραία μας καταδίκη, νὰ τοὺς μαθαίνουμε μὲ τρόπο ἀφαιρεμένο κι ἀποχτηνωτικὸ λέξεις, μονάχα λέξεις.

Μὰ γι' αὐτὸ τὸ ζήτημα χρειάζεται πλατύτερος λόγος.

MIX. Γ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

— Ὁ κ. Κ. Θεοτόκης εἶχε τὴν καλοσύνη νὰ χαρίσῃ στὸ «Νουμᾶ» ὅλα τὰντίτυπα «Τὰ Γεωργικὰ τοῦ Βεργίλιου». Τὴν περασμένη βδομάδα λάβαμε τὴν κάσα μὲ τὰ βιβλία ἀπὸ τὴν Τυβίγγη καὶ τὰ τιμολογήσαμε πενήντα λεφτὰ τὸ κάθε ἀντίτυπο γιὰ τοὺς ἀναγνώστες μας, δίχως παραπανιστὸ ἔξοδο γιὰ τὰ ταχυδρομικὰ.

— Κι ὁ ἴδιος χάρισε στὸ «Νουμᾶ» τὴν ἐκδοσι τῆς «Σαμοθράκης» του. Γι' αὐτὸ κ' οἱ ἀναγνώστες μας μποροῦνε νὰν τὴν ἀγοράζουν ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας μονάχα μιά δραχμὴ.

— Λάβαμε προχθὲς ἕνα ἄρθρο τοῦ Καλομοίρη μὲ τὸν τίτλο «Μουσικομῶσες, ἄνοστες καὶ νόστιμες κι ὅλων τῶ λογίων κουβέντες» κ' ἕνα ἄρθρο τοῦ Βάρβογλη μὲ τὸν τίτλο «Μουσικὲς ἐβγένειες». Τᾶρθρ' αὐτὰ θὰν τὰ δημοσιέψουμε μὲ τὴ σειρὰ πού ἤρθανε στὰ γραφεῖα μας, ἀρχινῶντας τὴν ἄλλη Κερικὴ μὲ τὸ ἄρθρο τοῦ Καλομοίρη.

— Ἀθρᾶμ ἐγέννησε τὸν Ἰσάκ, Ἰσάκ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ κτλ. Ἔτσι καὶ στὰ «Παναθηναῖα» Κουρτίδης ἐγέν-

**ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΔΡΑΧΜΑΙ 1,000,000 ΚΕΡΑΗ**

Καθ' ἐκάστην κλήρωσιν ἐκδίδονται 100,000 γραμματία ἀξίας . . . 400,000 παρέχοντα κέρδη εἰς 2,290 γραμματία ἀξίας δραχ. 200,000. Διὰ τὴν κλήρωσιν τῆς 28 Φεβρουαρίου 1910 ἐξεδόθησαν ὑπ' αὐξῶντα ἀριθμ. 1 25,000 ΑΚΕΡΑΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ παρέχοντα συμμετοχὴν εἰς ἀκέραιον τὸ κέρδος τιμώμενα ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΔΡΑΧΜΗΝ καὶ ὑπ' αὐξῶντα 25,001, 100,000. ΤΕΤΑΡΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΟΥ τιμώμενα ΜΙΑΣ ΔΡΑΧΜΗΣ καὶ παρέχοντα συμμετοχὴν εἰς τὸ τέταρτον τοῦ κέρδους.

Κέρδη ἐκάστης κληρώσεως	1	ἐξ 80,000	80,000
	1	ἐξ 20,000	20,002
	2	ἀπὸ 2,500	5,000
	6	ἀπὸ 1,000	6,000
	15	ἀπὸ 400	6,000
	25	ἀπὸ 200	5,000
	1950	ἀπὸ 40	78,000
	2000		200,000

Ἡ πρώτη κλήρωσις γενήσεται τῆ 28 Φεβρουαρίου (13 Μαρτίου), 1910, ἡ δευτέρα τῆ 25 Ἀπριλίου (3 Μαΐου) 1910, ἡ τρίτη τῆ 27 Ἰουνίου (10 Ἰουλίου) 1910, ἡ τετάρτη τῆ 31 Ὀβρίου 1910 καὶ ἡ πέμπτη τῆ 31 Δεβρίου 1910 (31 Ἰανουαρίου 1911).

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ, Ὑπουργετον Οἰκονομικῶν, εἰς Ἀθήνας. Ὁ διευθύνων τμηματάρχης Γ. ΚΟΦΙΝΑΣ

νῆσε Ἐσνόπουλον, Ἐσνόπουλος ἐγέννησε Ζερβὸν Ἀρέταν, γιὰ νὰ κρατηθεῖ ἡ «Παναθηναϊκὴ» παράδοσι, πὼς ὅσοι γράφουν κριτικὰς (ἄς τίς ποῦμε κ' ἔτσι) ἐκεῖ μέσα, πρέπει νὰ βρίζουν συστηματικὰ τὸν Ψυχάρη.

— Τὸ ζήτημα εἶναι τώρα νὰ δοῦμε ποῖνε θὰ γενήσῃ ὁ Ἀρέτας. Καὶ νὰ σᾶς ποῦμε τὴν ἀλήθεια, τὸ ζήτημα αὐτὸ τὸ σπουδαιότατο παραμέρισε ὅλα τᾶλλα, ἀφοῦ κι ὁ «Στρ. Σύνδεσμος» ἀρχίνησε νὰν τὸ συζητεῖ.

— Ὁ φίλος Νίκος Βέης καταχάρηκε πού μαθεύτηκε πὼς θὰ ἰδρθεῖ κ' ἔδρα τῆς Νεολληνικῆς φιλολογίας στὸ Πανεπιστήμιο. Τώρα, λέει, τῶναιρὸ του εἶναι νὰ γίνῃ καθηγητῆς καὶ ἀνὰ ἐρμηνεύτῃ ἀπὸ τῆς Πανεπιστημιακῆς καθέδρας τὰ ἔργα τοῦ Ψυχάρη. Μικαίρι.

— Καὶ τοῦτο τὸ ἀθάνατο παρχαράκι ἀπὸ τὴν «Ἀκρόπολη» τῆς Παρασκευῆς :

— «Ἡ προχθεσινὴ Ἐγκύκλιος τοῦ κ. Γ. Μισταιώτη διὰ τῆς ὁποίας εὐχαριστοῦσε τὸν Σύνδεσμον, τοὺς Ἡγέτας τῶν κομμάτων, τὸν Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας, τὰς Μεγάλας Δυνάμεις, διότι τὸν ἐκήρυξαν ἀνώτερον γράματον καὶ ραμολισσεμάν, παρέβαλλε δ' ἐαυτὸν πρὸς τὸν στρατηγὸν Σοκολένσκη, καταδικάζει τὴν Ἑλλάδα νὰ ὑποστῇ ἡ ἴδια μαλάκυσιν τοῦλάχιστον ἐπὶ δύο γενεὰς ἀκόμη.

«Ὅταν αὐτὸν τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ πνευματικοῦ μαρκασιῶ καὶ τῆς ἠθικῆς τοῦ ἔθνους φρενοβλαβείας τὸν ἐξουσιοδοτῶμεν νὰ βγαίη ὡς ἐργολάβος θεάτρον νὰ ὑποκλίνεται δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ διὰ τοὺς στεφάνους πού τοῦ δίνει τὸ ἔθνος, τότε τὸ ἔθνος αὐτὸ ὄχι μὲ τέτοιαν ἐπανάστασιν ὡς ἡ τῆς 15 Αὐγούστου, ἀλλ' ἀπὸ ἐκατὸν τοιαύτας δὲν σώζεται ἀπὸ τὴν καταδίκην.

«Τὸ ξεμιστριώτισμα φεῦ! ἀπαιτεῖ γενεὰς γενεῶν!»

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Ἐνάρετο. Ἀφοῦ ἐπιμένεις, σοῦ δημοσιεύουμε δῶ τὸ «Σ' ἕνα διήγημα κριτικὸ» ἐπίγραμμα σου «σὲ δύο φωνές» :

Μιά φωνὴ

Τόσον καιρὸ πού κρύβουνταν οἱ κριτικὲς σου χάρες, Ἀρέτα, μὲ τίς ἄρες σου πού πλάθεις τόσες μάρες ; Κι ἂ μαργαρίτες κολυμπᾶν στὰ κριτικὰ σου βάρη, Τάχα στὰ «Παναθηναῖα» δὲ βρίσκεται καλαθί ;

Ἄλλη φωνὴ

Ἀρέτας εἶναι κριτικὸς—φυσάει τὸ φρέσκο ἀγέρι. Μὲ τὸ ζερβὸ του τὸ μυαλό, μὲ τὸ ζερβὸ του χέρι. Μὰ πάντα παραπέφτους τὰ κριτικὰ σου βάρη. Τάχα τὰ «Παναθηναῖα» δὲν εἶν' ἕνα καλαθί ;

κ. Τηλ. Καβ. στὴν Κέρκυρα. Λάβαμε τὸ γράμμα σου, μὰ δὲν εἶχε μέσα καὶ τὸ ἀντίτιμο γιὰ τὸ βιβλίον καὶ γι' αὐτὸ δὲ σοῦ τὸ σταίλαμε.—κ. Γηραλέο. Τὸ «Ἀνήκω σὲ μιὰ σχολὴ πού δὲν παραδέχεται καμιά σχολὴ» δὲν εἶναι πρωτότυπο. Τὸ κήρυξε χρόνια τώρα ὁ μακαρίτης «Παλιάνθρωπος» μὲ τὸ περίφημό του «ἡ ἀρχὴ μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω καμιάν ἀρχή». Ὅσο γιὰ τὴ μανία τοῦ νεοαντριμοῦ πού 'πικσε μερικὸς μερικὸς δικὸς μας, νὰ μᾶς συμπαθᾶς, μὰ εἶναι τὸ ἴδιο σὰ νὰ βγαῖ ὁ φίλος κ. Μανόλης Γουβέλης στοὺς δρόμους καὶ νὰ παραμερῖζει τὸν κόσμον μὲ τὸ ραβδί του, φωνάζοντας «Τόπο στοὺς νέους!»

**Π. Σ. ΔΕΛΤΑ
ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ**

—ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ (μὲ εἰκόνες τοῦ κ. Ν. Δύτρα).

—Η ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΑΣ (μὲ εἰκόνες τῆς Κας Σοφίας Λασσαριδῆ).

Τυπώθηκε στὴ Λόντρα, σὲ διαλεχτὸ χαρτὶ καὶ εἶναι καλλιτεχνικὰ δεμένο.

Ποιλεῖται στὸ βιβλιοπωλεῖο τῆς «Ἐστίας» δρ. 3,50.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐντοκοὶ καταθέσεις

Καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμματία

Τροποποιηθεῖσες τῆς κλίμακος τῶν τόκων τῶν εἰς τραπεζικὰ γραμματία νέων ἐντόκων καταθέσεων ἐν ὄψει ἢ ἐπὶ προθεσμίᾳ. δηλοποιεῖται, ὅτι ἀπὸ 15 Ἀπριλίου 1909 ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέχεται παρὰ τε τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τοῖς Ὑποκαταστήμασιν αὐτῆς καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμματία ἀποδοτέας ἐν ὄψει ἢ ἐν ὀρισμένη προθεσμίᾳ ἐπὶ τόκῳ.

1 1) τοῖς 0)0 κατ' ἔτος διὰ τὰς ἐν ὄψει ἀποδοτέας καταθέσεις μέχρι ποσοῦ δρ. 10.000, πέραν δὲ τοῦ ποσοῦ τούτου τοῦ τόκου ὀριζομένου εἰς 1 τοῖς 0)0 κατ' ἔτος μέχρι 50,000 δραχμῶν πέραν δὲ τοῦ ποσοῦ τούτου εἰς 1)2 τοῖς 0)0 Ἀἱ καταθέσεις αὗται γίνονται δεκταὶ καὶ εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν παραδιδόμενον τῷ καταθέτῃ βιβλιαρίου λογαριασμοῦ καὶ βιβλιαρίου ἐπιταγῶν.

2 ταῖς 0)0 κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις ἀποδοτέας μετὰ ἐξ μῆνας τοῦλάχιστον.

2 1)2 τοῖς 0)0 κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἐν ἔτος τοῦλάχιστον.

3 τοῖς 0)0 κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ δύο ἔτη τοῦλάχιστον.

3 1 2 τοῖς 0)0 κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ τέσσαρα ἔτη τοῦλάχιστον.

4 τοῖς 0)0 κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τῆς ἀποδοτέας μετὰ πέντε ἔτη τοῦλάχιστον ὡς καὶ διὰ τὰς πέραν τῶν πέντε ἐτῶν ἢ τὰς διαρκεῖς.

Καταθέσεις εἰς χρυσόν

Δέχεται ἐπι ἐντόκους καταθέσεις εἰς χρυσόν, ἢ τοῖς εἰς φράγκα καὶ λίρας Ἀγγλίας, ἀποδοτέαι ἐν ὀρισμένη προθεσμίᾳ ἢ διαρκεῖς ἐπὶ τόκῳ.

1 1)2 τοῖς 0)0 κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις 6 μηνῶν τοῦλάχ.	
2 0)0 » » » » » » 1 ἔτους »	
2 1)2 » » » » » » 2 ἔτων »	
3 0)0 » » » » » » 4 » »	
4 0)0 » » » » » » 5 » »	

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι ὁμολογιῶν πληρώνονται παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἢ καταθέσει.